

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—4 og dets Overgang til tredie Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1927—28.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1554; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 61).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Rahbek): Det af Flertallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag gaar ud paa en Forhøjelse af det Beløb, som Kommunerne har til fri Raadighed i indeværende Vinterhalvaar i Henhold til Aldersrentelovens § 22 med $\frac{1}{3}$. Da dette Beløb andrager i alt ca. 1 800 000 Kr., nemlig for Landkommunerne 1,2 Mill. Kr. og for Bykommunerne 0,6 Mill. Kr., vil Ændringsforslagets Vedtagelse betyde, at der udover dette Beløb stilles 600 000 Kr. til Raadighed for Kommunerne. Heraf refunderer Staten $\frac{1}{3}$. Det vil sige, at Ændringsforslagets Vedtagelse vil koste Kommunerne 400 000 Kr. og Staten 200 000 Kr., hvis Beløbet bliver brugt fuldt ud.

Jeg tror imidlertid ikke, at det vil blive Tilfældet. Af de Oplysninger, som den højtærede Indenrigsminister har fremskaffet angaaende Forholdene i Kommunerne, og som Udvalgets Medlemmer har haft Lejlighed til at gøre sig bekendt med, fremgaar det, at der, i alt Fald i de fleste Kommuner, er Penge til Raadighed ogsaa til Indkøb af Brændsel. Det gælder særlig Bykommunerne. Noget vanskeligere stiller Forholdet sig i Landkommunerne, bl. a. fordi der eventuelt er Sygehjælp til de gamle at

afholde af det Beløb, som Kommunerne har til fri Raadighed. Mange af disse Kommuner er dog ogsaa i Stand til at skaffe de gamle Brændselshjælp uden særlig Lovgivning. Tilbage bliver imidlertid nogle Kommuner, hvor Forholdene stiller sig knap saa gunstigt, hvorfor vi har ment det nødvendigt at stille et mindre Beløb til Raadighed.

Som jeg allerede sagde ved første Behandling, er Forudsætningen fra vor Side, at de Beløb, som i Henhold til Aldersrentelovens § 6, jfr. § 22, er stillet til Kommunerne frie Raadighed, ogsaa omfatter Brændselshjælp til de gamle, og det maa vi fremdeles mene er Tilfældet. Men for indeværende Vinterhalvaar stiller Forholdet sig noget anderledes, idet det jo er klart, at disse personlige Tillæg naturligvis særlig vil finde Anvendelse i Vinterhalvaaret, hvorfor det vil være baade naturligt og rigtigt, at Kommunalbestyrelserne søger at spare paa disse Beløb i Sommerhalvaaret til Gunst for Vinterhalvaaret; og jeg skulde da tro, at det vil blive almindelig Fraksis i alt Fald ude i velledede Kommuner, at man i det store og hele vil praktisere det paa den Maade, at man anvender $\frac{1}{3}$ af disse Beløb i Sommerhalvaaret og har de $\frac{2}{3}$ til Raadighed i Vinterhalvaaret. En saadan Opsparing har imidlertid ikke kunnet finde Sted i Aar, fordi Loven først traadte i Kraft den 1. Oktober. Vi foreslaar derfor at forhøje det Beløb, der er til Raadighed for indeværende Vinter, med $\frac{1}{3}$, hvad der vil betyde, at der til Brændsels-, Sygehjælp eller andre personlige Tillæg vil være Midler til Stede i samme Omfang, som Tilfældet vil være i Fremtiden.

Jeg tror, at den Ordning, der her er foreslaaet, er baade rimelig og forsvarlig. Jeg skal derfor anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Vesterager: Det er vor Opfattelse efter de Oplysninger, som gennem Indenrigsministeriet er skaffet til Veje fra Kommunerne, at der rundt omkring i Kommunerne er Penge til Brændsel til de gamle, og der var jo saaledes ingen særlig Grund til at paalægge de i Forvejen haardt betyngede Kommuner nye Udgifter. Da man imidlertid fra anden Side mener, at der kan findes vanskeligt stillede Kommuner, og da det jo maa erkendes, at Aldersrenteloven traadte i Kraft paa et vanskeligt Tidspunkt af Aaret, saa kan vi i Henhold hertil godt indrømme, at det første Aar kan være svært at komme igennem. Men vi ønsker Bestemmelsen nøje knyttet til selve Aldersrenteloven, og vi ønsker at faa det fastslaaet